

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplaci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Spiritul timpului.

„Minunat a fost anul 1848! — Fiecare săptămână, fiecare zi, aducea faime despre întâmplări și evenimente, unele mai surprinzătoare decât altele”. — Astfel își începe memoriile sale unul dintre prefecții nostri de acum cincizeci, reposesatul *Vasile Moldovan*.

Între adevăr minunat an!

Neuă grea, ce amortise toată viața naturii se topia de primele raze de soare. Ghețurile se rupeau scârțâind și plecau pe ape, dispărând fără urmă. O adiere de primăvară saluta natura și o chema la nouă viață.

Paralel și în același timp, un analog proces natural se opera în spirite, în oameni, la toate popoarele din întreagă Europa.

Un curent cald trecea peste mări și țări. Soarele libertății trimitea primele sale raze invitând și silind popoarele să-l privească, să-și ridice fruntea, să-și înalțe sufletul. Conștiința de sine, de drepturile sale, înălțându-se în sufletul omenesc, ca un fir de iarbă verde, ca o floare ce e chemată de razul de soare, din ascunsul tainic al pământului. Un spirit nou adie peste toți și toate. Idei nouă străbat prin minți, schinteind, luminând și încălzind; piepturile se umflă, puteri nouă se resimt în inimi, doruri nouă și iriesitibile.

Primăvara veacului se arată și se deșteaptă din letargie și amortire întreagă omenimea. Ca în natură.

Schimbările acestea nu se fac, se vede că nu se pot face, fără sguinuri. Când neuă se topește pe munți pârâiele se umflă și se rostogolesc selbater, rumpând tot ce le pică în cale și vrea să le oprească. Ghețurile de pe rîuri se rup trosnind și în cale răscoar toate zăgăzurile, chiar și cele pe care omul și-le-a durat pentru utilitatea sa.

Așa și în primăvara omenimei. Așa și în primăvara acestui veac.

Când vremea s'a plinit, și soarele a ajuns în cursul sau la punctul anumit, s'a rupt ghețurile și s'a desmorțit toate.

Tronuri s'a răsturnat trosnind și vîrsări s'a făcut — de sânge omenesc. În natura organică materială apa, suc, nutritor și de viață dător; în natura omenescă spirituală — sângele. Așa e legea firei.

Soarele a răsărit, ca de multe veacuri înainte, dela *Apus*, din Paris. Acolo a erupt în revoluțiune tainicul curent ce electriza toată Europa, și care a pus în mișcare toate popoarele amortite sub jugul feudalismului și al absolutismului.

Procesul de acum al lui *Zola*, care a deșteptat o indignare așa de amenințătoare la poporul francez a fost o aniversare — de sigur neintenționată — a zilelor din Februarie 1848. Acum se resimte de nou peste popoare un jug de altă formă, dar' tot jug și el, și contra acestuia era pe aci pe aci se erumpă poporul francez, ca să aranjeze o aniversare mai asămănătoare zilelor din Febr. 1848.

Știrile din Paris, ca și în timpul din urmă, erau așteptate de toată lumea cu nerăbdare. Dar' ele au un farmec răpitor pentru toți și echoul lor se vedea în fapte. Căile de comunicație nu erau așa perfecționate, dar' cu atât mai cutropitor era efectul și impresiunea știrilor despre evenimentele mari, ce se petreceau în Paris, cu cât sosiau mai târziu.

Cu datul 19 Febr. n. i-se scria „Gazetei de Transilvania” următoarele șire din București:

„Pe aici trec foarte des (ca niciodată) depeși din răsărit și nord, către apus, pe la d-v. incolo. De câte-ori aud vorba depeșă, totdeauna îmi subvine cuventul evangheliei despre fetele înțelepte și nebune — „*priveghiați, că nu știți cîsial*”.

„*Priveghiați, că nu știți cîsial*” — scria Bucureștenul nostru la 19 Febr.

n. — și atunci deja în Paris ferebia lumea cu clocot, și în curând încep revoluția, care a aprins Europa întreagă.

Poporul românesc, marea lui masă, suferia atunci cu resignație iobăgia, cu toate umilirile ei și cu toate torturile morale și trupesti, ce-i rezervau țeranului domnii feudali, aristocrații îmbuibăți și tirani. Alegii lui însă simțiau și presimțiau, că cîsial se apropie și priveghiau.

Tinerimea, instinctiv trăsăria la știrile ce sosiau din apus, și electricitatea, ce încălca atmosfera, găsia în inima ei un bun conductor. Entuziasmul ei creștea zi de zi și la 25 Martie deja ea ține conferențe și proiectează marea adunare dela Blaj, care a marcat deșteptarea întregului popor românesc din Ardeal în primăvara acestui veac.

George Barițiu era redactor la „Gazeta de Transilvania”, ce apărea „cu prea înaltă învoire” la Brașov. Știrea, că s'a proclamat ștergerea iobăgiei, l-a făcut să ude cu lacrimi de veselie gazeta ungurească, ce-i aducea acest nunțiu, și scriind în „gazeta” sa despre aceasta spune, că în viața sa de jurnalist, atât de mult agitată de prigoniri, acesta i-a fost unicul moment de mulțumire și adevărată bucurie.

Încet de plâns vestește Românilor această veste...

Și câte alte momente pîtrunzătoare nu are acest an! Trebuie să frunzărești prin gazetele de atunci, aceste oglinzi, în care spiritul timpului și-a depus icoana, pentru a-ți face însuși o icoană despre acele vremuri de glorie și mîrire, de viață și înviere, a poporului nostru.

Noi am lansat ideea să sîrbăm aniversarea acestui an, nu ca să ne veselim, ci ca să reînviem în noi spiritul timpului de atunci, așa cum a fost el în stare să deștepte poporul nostru la conștiința de sine. — Ni-s'a răspuns *ironic*, și dintr'o parte și dintr'alta. Ni-s'a imputat, într'un mod diplomatic, *indiscrețiunea*. Trebuie să fim discreți, se zicea, căci în „politică, ba mai ales în politică *discrețiunea* este o condițiune esențială”. Și aceste cuvinte au avut echou și în — Blaj!

Acesta e spiritul timpului de acum.

Dar' altul era spiritul timpului și la Români, acum 50 de ani.

Noi nu sîntem diplomați și nu vrem să fim. Nerepugnează toată diplomația, ce caută a se încuibă printre noi. Nu e rolul nostru; nu e de noi. Noi sîntem publiciști români. N'avem nimic de ascuns. Scopurile noastre sînt leale. Activitatea noastră publică. Doar' sîntem publiciști!

Vom căuta deci să reînviem, încât se poate spiritul timpului, așa cum s'a repercutat el, la poporul nostru în 1848, să vedem cum s'a pornit și a înaintat deșteptarea lui atunci.

Da de ne vom deștepta și acum din indolența și apăsarea ce ne-a cuprins? Cine vrea să lucre în această direcție, țînă cu noi, ajute-ne.

Guvernul unguresc sîrbează 48, avem și noi — datoria să-l sîrbăm.

Sibiu, 1 Martie n.

Din Bucovina. Momenta unicele știri însuflețitoare, de pe latul rotogol românesc, ne vin din Bucovina. Adunările ce Dr. *Popovici* ține cu alegătorii sei, țeranii băstinași ai țerei, ne ofer momente înălțătoare. Sîntem mândri și glînd un suflet așa de bărbat în mijlocul fraților bucovineni, încunajat de iubirea și însuflețirea celui mai însemnat element, a țeranului român.

Adunarea dela Rădăuți, ținută la 25 Febr. a decurs și ea impunător. La înștiințarea adunării căpitanul orașului a răspuns printr'o *notă românească*, primul cas acesta. Ordinea la adunare a fost susținută de un comitet de gospodari cari purtau tricolor național. Autoritatea politică n'a ținut să-și mai trimită reprezentantul. Nici lipsă n'a fost. Caventul doctorului *Popovici*, cald și viguros, a fost

de un românism tineresc răpitor. Vom căuta să-l reproducem.

Semn caracteristic al timpului, că oratorul a fost întrerupt de niște socialiști, cari au și fost dați afară din sală. Dr. *Popovici* a combătut socialismul. E democrat și aderent al reformelor sociale, dar' nu ascultă de comanda steagului roșu. Libertatea e o zeită, dar' nu o forie distrugătoare. Alegătorii sei sînt plugari români, ear' nu adereuși ai confederației internaționale.

Naționalitățile și socialiștii. Paralela aceasta a statorit-o ministrul de justiție *Urdelyi* în ședința dela 25 Februarie a dieței. El a făcut următoarele mărturisiri și descoperiri:

„Agitațiunile socialiste și ale naționalităților — zicea ministrul — au ținut dela început în încordare atențiunea guvernului. (Vii reprobari și ilaritate la stînga extremă). Când am venit la guvern, agitația naționalităților izbucnise în fiecare. În unul din cele două consilii minișteriale ne-am ocupat cu această chestiune și am luat dispoziții unanime. Partea administrativă a agitațiilor naționalităților s'a centralizat în mîna d-lui *ministru-președinte* și încă cu succes foarte frumos. (Strigări în stînga extremă: Foarte!) El a lovit agitațiunile în rădăcină, a luat firele lor în mîna sa și n'a dat nici decum pace agitatorilor. (Géza Polonyi: Unde sînt?) Aceasta, a fost prima parte a dispoziției. Cea de a doua a fost în cadrul *resortului justiției*, ca urmare a faptelor penale săvîrșite prin agitațiunile naționalităților. Curțile cu jurați au sprijinit cu tărie guvernul în această chestiune. (Prețioasă mărturisire. Red. „Trib.”) Opiniunea publică a țerei a fost pîtrunsă de conștiința, că agitațiile naționalităților sînt periculoase pentru țeară. Urmarea a fost, că curtea cu jurați față cu agitațiunile naționalităților pretutindeni, unde s'a săvîrșit o faptă punitibilă în contra prescrierilor codicelui penal, și-a dat verdictul sau condamnat.

Deo parte este a se mulțumi dispozițiilor luate de administrație, de altă parte este a se mulțumi curților cu jurați, că focal agitațiilor s'a domolit curînd...”

— Lăm la cunoștință!

Impozitul:

„Căi de comunicație”
in România.

Berlin, 20 Februarie n.

(Urmare și fine).

Greutatea ce am avut-o în fixarea venitului e aproape aceeași, ce o avem în aranjarea de clase a patentărilor.

Că acest impozit ar fi o păpușă fiscală cum s'a scris în „*Indép. Roumaine*”, trebuie să mărturisesc, că tot așa se poate întempla și cu celelalte impozite, când cineva voește. N'avem decât să privim la cel de patentă și licență, cari dela introducerea lor au fost de nenumerate-ori schimbate nu numai pentru a le perfecțiune, dar' și din punct de vedere fiscal urcîndu-le sau micșorîndu-le taxa.

Din contra s'a observat, că cheltuielile statului stau în o legătură oarecare cu progresul general al țerei și în consecință cu cât impozitele la rîndul lor stau în legătură cu progresul general, cu atât ele devin mai mari, mai fixe, mai aproape de cheltuieli și deci mai puțin necesar de a le schimba.

Ori dintre toate, impozitul asupra venitului e singurul, care îndeplinește mai bine această condițiune.

Valorile mobiliare nu s'ar mai pute sustrage acestui impozit, cum se întempla de present. Mii de capitaliști de valori mobiliare se sustrag de toate impozitele directe afară de cel de comunicație, plătind astfel capitalului cu 100.000 franci venit pentru cheltuieli țerei tot 6 fr. ca și țeranul etc.

Di Cantacuzino cu drept comitate introducere unui impozit special asupra valorilor mobiliare din motive salutare pentru țeară.

Capitaliștii ar pute foarte ușor fi loviți de impozitul asupra venitului fără a avea consecințele impozitului asupra valorilor mobiliare.

Am pute face mai bine deosebirea între cei-ce trag venit din țeară și li consumă în străinătate, fie acestia supuși țerei sau străini.

Ne-am completa sistemul nostru de impozite și așeza pe o basă mai raționalabilă.

Să luăm exemplul dela alte țări. Rusia în timpul din urmă și-a transformat fundamental impozitele, darea de cap, asemenea impozitului căi de comunicație a fost delaturată.

Bismarck cu politica sa vamală voește să supună la impozit și pe străinii, ce nu întreprind nimic în Germania. (Politica sa vamală cu Rusia asupra bucatelor).

Toate statele își organizează și completează impozitele, căci ele formează vitalitatea unui stat.

Că de 18 ani nu s'a creat și nu s'a mărit nici un impozit, după-cum s'a afirmat, nu poate bucura pe nimenia.

Nu s'au creat impozite, dar' s'a făcut altceva mai rău... s'au luat împrumuturi.

Cu ceva înainte de 18 ani România n'avea datorie, astăzi grație în mare parte a sistemului de impozite datoriei României a trecut de mult peste un miliard de fr., care dacă sistemul actual de impozite va dura și mai departe, se va mări tot mai mult și care va îngreuna adînc budgetul prin plățile intereselor și amortisirea ei.

S'a afirmat, că creșterea cheltuielilor (acum sînt 215 milioane în budget) impozitele nefiind mărite, nici create, e o dovadă de fortuna națională.

Care impozit direct, așa cum toate sînt întocmite, stă în raport cu creșterea averii generale?

Impozitul „Căi de comunicație”?

El nu depinde decât de populație și după-cum am văzut cheltuielile și chiar veniturile statului nu stau în absolută legătură cu populația.

Fonciera? — Statistica ne arată, că nu mult a variat prin zidirea de clădiri nouă.

Mai rămîne licența, darea acelor-ce fac comerț cu bînturi spirtoase și patenta, ce lovește diferite industrii, comerțuri și profesii, cari într'adevăr stau în raport cu progresul general al țerei, dar' care nu poate îndreptăți a crede, că cheltuielile statului au fost acoperite în cea mai mare parte din aceste impozite, ca să putem conchide.

Dacă însă căutăm în originea fiecărei datorii, vedem, că deși prin ele s'au făcut lucrări salutare pentru țeară, multe ar fi putut fi totuși evitate, dacă ar fi existat un sistem național și complet de impozite basat pe proporționalitate și în legătură cu cheltuielile statului.

E un principiu financiar de cea mai mare însemnătate de a căuta, ca cheltuielile ordinare (în acest sens), adică cheltuielile ce se repetă în fiecare an, ca: salarii, plata intereselor datoriei publice etc., să fie acoperite cu venituri ordinare, adică cu venituri ce trebuie obținute în fiecare an.

Ori aceste venituri sînt cele din întreprinderile statului, dar' cu deosebire impozitele.

Dacă impozitele noastre („Căi de comunicație”) n'au atîtă elasticitate ca să completeze veniturile insuficiente din celelalte întreprinderi (drumuri de fer, domenii etc.), sau dacă ele nu sînt atît de suficiente ca să acopere în fiecare an cheltuielile ordinare, cheltuieli ce se repetă în fiecare an, atunci nu ne rămîne decât a alerga la cel mai rău mijloc... la împrumuturi.

Sau impozitele nefiind suficiente în acest an pentru acoperirea cheltuielilor ordinare, evident, că ele nu vor fi suficiente nici în anul viitor și vom fi siliți din nou la împrumuturi, ceea-ce repetîndu-se de mai multe ori, vom ajunge la un deficit, care va deveni cronic, și care ne va ruina finanțele.

Estă de ce e necesar, ca cheltuielile să fie acoperite cu venituri ordinare din întreprinderi și impozite, dar' pentru aceea cele din urmă e necesar să fie elastice și suficiente.

A nu crea impozite, a nu le mări, dar' a face împrumuturi e cu mult mai grav.

A face împrumuturi pentru clădiri, drumuri de fer etc., se explică și e de recomandat în cele mai multe cazuri.

Ele cer sume prea mari ce nu pot fi acoperite din veniturile ordinare.

Ele vor aduce interese, cari vor achita împrumutul și vor rămîne statului gratis.

Ele sînt întrebuințate și de generația viitoare și e just a suporta și ea din datorie.

A face însă împrumut, cum din nenorocire s'a simțit necesitate și în acest an, pentru cheltuielile ordinare, ce se repetă în fiecare an, nu poate ave ca consecință decât un deficit cronic și prin urmare ruinarea finanțelor, pînă o dependență enormă de străinătate, (dacă împrumuturile nu s'au făcut în țeară), care va pute după gust influența în orice timp asupra relațiilor noastre financiare, aducînd țeara în necesitate de a ave o valută de hîrtie și alte desastre financiare.

Cu drept a zis di Carp, că impozitele în România trebuiesc reformate și mărite. Din nenorocire a zis-o în programul de alegeri și... a căzut.

Și totuși, cât de necesar e a ne asigura de niște venituri ordinare suficiente?

Ori lacunele din impozitele noastre sînt foarte mari.

Până acum patenta constă din 25 centime la 100 fr., profesorii în genere scutiți de patente; funcționarii prea puțin atinși, ei fiind clasați mai mult după poporăria orașelor unde își exercită profesia, decât după facultățile fiecăruia; capitaliștii neimpozăți afară de 6 lei; 1,700.000.000 fr., cari constituie valorile mobiliare sînt neimpozăți. Arîndășii, cari de altfel la timpuri bune ca în nici o țeară obțin un venit dela 2—4 ori mai mare decât suma pămîntului arîndat, plătesc o patentă de tot legeră (fonciera nu o pot proprietarii arunca totdeauna asupra celor din urmă) și în fine un impozit pentru căi de comunicație, foarte injust și nerațional, eată unele din multele cauze, cari fac ca sistemul de impozite în România să nu fie complet și nici perfecționat, cari fac ca veniturile din impozite să nu fie suficiente, forțîndu-se astfel la ce e mai rău, la împrumuturi, și cari definitiv vor trebui achitate tot prin impozite însă într'un mod cu mult mai nefavorabil.

G. C.—a.

Stat polițienesc.

Spuneam ieri, că ordinațiunile minișteriale, prin care s'a introdus noua censură erau de mult pregătite, și revoltele socialiste au fost numai un prilej binevenit pentru guvern de a eda aceste ordonanțe.

Estă acum ce scria *Magyarország* de Sămbătă (26 Febr.) la care ne-am provocat. După-a descrie panica provocată de erupțiunile socialiste continuă:

„Acesta e momentul potrivit! Acum ese în plan guvernul, pîzitorul și mîntuitorul legal al ordinei își bate pieptul, lăudîndu-se că nu va lăsa să se conturbe ordinea de drept. Deodată desfășură un zel extra ordinar. Trimite miliție și gendarmi în ținuturile revoltate; poporul surprins începe a se umili.

Dar' aceasta nu e destul. Emite o grămadă de ordinațiuni. Nu trebuia să se obosească mult, căci erau gata în pulpit. Mai înainte nu era oportun a le exmite. *Acuma au devenit actuale*. Și ele calcă în picioare tot ce e sfînt. Și ce a costat atîta sânge. Libertatea de presă se ruinează prin o singură lovitură. Libertatea individuală este o iluziune deșăartă. Devine sistem a face perchișiști domiciliare, a secuestra bani, a confisca ziare (și cărți, ca biografia lui Iancu. Red. „Trib.”), a define cetățeni. Societatea trece din o spaimă în alta. Nu știe, din care parte o amenință mai mare pericol. De cine să se păzească mai tare, de cel-ce o atacă sau de cel-ce o apără? Din această șovăire se naște dispozițiunea moleșită, cu care sînt primite ordinațiunile călătoare de lege. Pericolul ce amenință de o parte mîrește cutezanța, de altă parte micșorează rezistența, care și de altfel e slăbită. Resultatul ni-l'a făcut cunoscut consulul american: *Ungaria este azi un stat polițienesc!*

1848.

Cronica anului.

Viena, 1 Martie.

Tractatul de alianță ofensivă-defensivă încheiat între Imperatul și ducele de Modena la 23 Decembrie 1847 s'a publicat oficial. Conține 6 puncte. Acest tractat se va aplica și la Parma și Piacenza. — La cererea ducelui de Parma o batalion de pedestrii fu comandat cu înțeleasă dela Piacenza la Parma. Causa nu se știe.

Brașov, 1 Martie.

Ieri s'a sfârșit tragerea sorților pentru asentare. Un cuvânt acomodat deschise actul nou Transilvanilor până acum necunoscut. Nu numai cetățenii, ci și ficiorii de Român din Scheiu, cum și cei din Brașov-vechiu veniră la locul sorților (în podul numit al bătușilor) însoțiți de muzică veselă și cu o nepăsare neașteptată și necrezută până acum... zice „G. de Transilvania“. Numerii 1—100 au fost trasi de 46 Sași, 10 Unguri și 44 Români. Primul număr îl are un Ungur, al 2-lea un Român, al 3-lea un Sas. În a doua sută sunt numai 5 Unguri. Cealaltă numeri sunt împărțiți aproape egal între Români și Sași.

Blajul și revoluțiunea din 1848/49.

— Un capitol din istoria școlilor din Blaj —

de

Prof. Nic. Brânzeu.

Ideile de libertate, care veniau dinspre apus, a sguđuit din temelii și regatul Ungariei. Mișcările revoluționare din Paris, imitate în curând la Viena, Pesta, Cluj, București, Iași, făceau să prăde tronurile învechite ale împăraților și regilor. Privilegiile unei aristocrații pătimea și înfurnate grămădă atâtea crime, cât poporul împilat silit a fost să scuture acest jug rușinos și degradător.

În Ungaria nici absolutismul infernal, nici machinațiunile diavolești ale aristocrației nu puteau să mai îndușe dorul de libertate. Poporul român chiar înainte de 1789, adică la 1784, prin revoluția lui Horia a dat să înțeleagă feudalilor, că au abusat de răbdarea lui. Dar aristocrația nu vră să înțeleagă și astfel își pregătă o răsunare și mai simțită și mai meritată.

Deodată cu ideile de libertate, răsăr și ideile de naționalitate. Nu Românii au fost cei dintâi cari s'au început lupta națională, dar odată începută ei nu au fost cei din urmă pentru a-și apăra limba și naționalitatea.

Și Maghiarii din Ungaria au fost cei dintâi cari au desfășurat stindardul libertății sub care în curând se întâlnesc și Maghiarii din Transilvania spre a se desface de casa de Austria a cărei supremație o purtau cu atâtea greutate. De sigur nimeni nu va pute să nu aproabe această năsuință, dar — durere — Maghiarii înțelegeau cu totul unguere libertate și independență.

Ei voiau să scape de jugul austriac, dar s'au înjuge ei pe celelalte naționalități. De cultura și libertatea națională a altora Maghiarii nu voiau să audă. Își înțelegeau interesele lor de răsă foarte bine, dar se opuneau din răsunare la mișcările naționale ale Românilor și Slavilor.

Proiectele de maghiarizare, proiectul uniunii — mai bine zis fusuni — Transilvaniei cu Ungaria, nu erau de natură a atrage simpatia naționalităților. De aceea vedem, că naționalitățile în loc de a da ajutor Maghiarilor pentru câștigarea independenței, ei chiar se opun și se declară pentru dinastia austriacă.

La prima vedere s'ar părea de neînțeles această atitudine a naționalităților, dar cîne cunoaște bine trecutul și tendințele Maghiarilor, acela va pricepe ușor de ce s'au ferit de ei toate naționalitățile și mai ales Români.

Libertatea promisă de Maghiari era un despotism deghizat, egalitatea ce o predicau ei era o egalitate de paradă și de vorbe înșelătoare; frația ce o oferiau tuturor era nesinceră, ca frația lui Cain și Abel.

Azi mai ales se probează, cât bun simț și câtă dreptate aveau părinții noștri la 1848 a nu face cauză comună cu un popor înaintea căruia nimic nu era sfânt.

Atâtea ocazii i s'a dat acestui popor a face acte de liberalism, a se arăta drept și umanitar și el de toate a fugit, pe toate le-a încunjurat, rămânând pentru naționalități tot vechiul despot.

De aci vecinica neîncredere, vecinica bănuială între asuprit și asupritor.

Negreșit, poporul nostru datorește mare recunoștință Blajului și în special lui Bănuțiu, Barițiu, Pumnul, cari ne arătară la timp mă-

rimea pericolului venit sub haina năuă și amăgitoare a libertății.

Amintirea anului 1848 e strîns legată de numele Blajului. Am văzut ce spirit domina în Blaj, în ajutul revoluțiunii. De aci se răspîndesc toate ideile de luptă, de aci se dă comanda, care răsună în toate unghiurile țării.

(Va urma).

România — calumniată.

(=) Nu se va fi uitat încă la noi, dincoace cași dincolo de Carpați, senzaționalul cas al Jidovului Brociner, care cu ani înainte îndrăznește a debita în piesa „Nunta din Văleni“ cele mai infecte calumnii în contul poporului român dela țeară. Un strigăt de unanimitate și puternică indignare a răsunat din toate părțile românești, și parasiul Jidov a fost acoperit de oprobiul tuturor Românilor. Mișelul calumniator a trebuit să părăsească Țeara-Românească, cea atât de ospitală față de ori-cine, român ori străin, ear' opera sa infamă a fost fluierată și blamată ori-unde s'a ivit între Români...

Dar' pilda, se vede, că n'a prins îndestul la acei miserabili străini (mai toți Jidovi!) cari veniți în România s'au făcut mendrele și nereușind, — se pun a calumnia în chipul cel mai murdar țeara, de al cărei bun nume au fost atrași.

E vorba de o nouă nemernicie brociner-ească, s'evrșită de astă-dată special contra României. Individul atentator e după toate semnele tot — Jidov! Nemernicia se prezintă în chipul unui foileton, apărut în nrul 53 (dela 23 Febr. n.) al ziarului *Illustrirtes Wiener Extrablatt* sub titlul infam „In der wilden Wallachei“ (*Erlebniss eines wandernden Komödianten*). Comedianul ambulant semnează F.—Rr.

Foiletonul batjocorește cum nu se poate mai ticălos regatul fraților noștri liberi, prezentându-l ca pe o țeară sălbatecă, cu un sistem polițial dintre cele mai barbare. Cu o nerușinare, ce numai un Jidov o poate avea și într-un stil din seamă afară impertinent poavește individul „F.—Rr.“ un cas de barbarie a poliției, ce l'ar fi pățit însuși în România, unde se afla ca teatralist ambulant.

Povestea e pe scurt următoarea: Așgaj la un director neamț din Craiova, care avea oare de a-și plăti actorii, individul „F.—Rr.“, bas secund, deci un factor indispensabil corului, s'a hotărât odată a nu mai juca, dacă directorul nu-l plătește imediat. Un conflict violent se naște între actor și director. Acesta recurge la poliție. — De aci se începe nemernicia. — Un polițist se prezintă alături de director, care știa românește, și arestează pe actor, care nu se poate apăra, neștiind limba țării. Excorțat la poliție, actorul e internat într-o celulă de arest. Toată noaptea a fost ținut aici, fără a fi barem interog. Ba, ce e mai mult, pe la orele 10 din noapte un nou arestant sosește în celulă; arestantul e — o Țigancă tină (?!). Nu trece multă vreme și — alți trei arestanți (!!) s'au internat în aceeași celulă: doi sunt niște strengari, al treilea — earăși o Țigancă tină. Adecă arestare fără nici o considerație la sex! — exclamă individul „F.—Rr.“ — Dar' el nu se mulțumește cu atâtea infamii în a minți, ci istorisește, că arestanții dau repede în prietenie cu Țigancele și în scurt timp intră în dragoste cu ele și...!! Pe urmă, cei doi arestanți se iau la bătaie, apoi ear' se împacă și obosiți se culcă alături de... amantele lor (!!). Dimineșta un polițist excorțat pe toți arestanții celui la directorul poliției. Acesta — serie individul „F.—Rr.“ — e un om cu față brută, înarmat cu o biciușcă de călărit (!). Mai întâi îl ascultă una din Țigance. Directorul poliției abia răsuflă groasă cu ea, apoi o dă pe mână polițistului. Acesta silește pe fată să-și pună mâinile la spate, pe urmă îi aplică cincisprezece palme sunătoare (!!). Dar' nu-l destul cu atât, ci și directorul poliției îi dă cu toată furia câteva lovituri cu biciușca peste spate (!!). După acestea polițistul apucă pe fată de păr și o aruncă afară (!!). Aceiași scenă barbară se repetă și la cealaltă Țigancă, căreia i-se dau douăzeci de palme (!!). Cei doi bărbăți arestați n'au fost bătuți (!!). Ajungând la ascultare individul „F.—Rr.“, căpitănel se răstește la el brutal, amenințându-l într-o nemțescă strică, că de nu va juca la teatru, va fi bătut la dejun, prânz și cină, până-ce se va face negru (!!). Arătându-i apoi cu biciușca ușa, directorul poliției alungă pe actor cu vorbele „Marș afară“, mai făcându-l atent, că de va voi să fugă, poliția e deja avisată la gară și atunci va fi vai de spatele lui! Ajuns afară, actorul e întâlnit de directorul teatrului, care își ride de el și-l cheamă acum la probă... Actorul vrea

să-l dea o palmă (ce curajos), dar' se reșgan-dește repede și tăcând mulcom primește cei 5 fr., ce-l dă directorul... Seara, la reprezentație, a sosit însuși directorul poliției, informându-se, dacă actorul n'a devenit earăși „renitent“... Când, după reprezentație, mergeam spre casă — serie individul „F.—Rr.“ — cântam în mine un pasaj din opereta „Apajune“ parafrasat astfel:

Da drunten in der wilden, wilden, wilden Wallachei
Muss man gewöhnen sich an viel, an dies und mancherlei“.

Din aceste spicuri, poate ori-cine vede cât de monstruoase minciuni folosește individul „F.—Rr.“, pentru a pre-enta România ca o țeară adevărat barbară.

Nu-i vorba, puțin ar însemna în sine astfel de calumnii, dacă ele nu s'ar fi tipărit într-o foaie, care se răspîndește în peste 100.000 exemplare, și chiar între Nemții austriaci, cari față de Români numai simpatii au.

În asemenea condiții însă, calumniile pot lua proporții dezastruoase.

Credem deci a ne face o datorință ce n'am putut-o neglija: dând toată importanța acestui hidos atentat de calumnie care s'a făcut asupra fraților noștri liberi, cari și ei la rîndul lor un pregetă nici-când a lua poziție față de ori-ce calumnie ce se debitează în străinătate despre noi, Români monarhiei austro-ungare.

Și nădejduim ferm, că presa română de dincolo va face totul pentru a splăbera în chipul și la locul cuvenit miserabilele calumnii strecurate în numitul ziar vienez.

CRONICĂ

Sibiua, 1 Martie n. 1898

Invitare. P. t. membri din comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiua“, s'au poțiti la ședința comitetului, ce se va ține Joi, la 3 Martie n., orele 6 seara, în localul „Asociațiunii pentru literatură și cultura poporului român“.

Oficeri români la Brașov. Luasem și noi știrea, că în urma invitației corului oficeresc român din Ploști, oficerii austro-ungari din Brașov au fost reprezentați în număr frumos la petrecerea aranjată la 9 Febr. n., de oficerii ploșteni cari primiseră pe colegii statului vecin în chipul cel mai călduros.

Corul oficeresc din Ploști va întoarce la 12 Martie n. vizita aceasta corului oficeresc din Brașov. În acea zi, vre-o 12—14 oficeri români din Ploști, uniți însoțiți și de soțiile lor, vor face o excursie la Brașov. Oficerii Brașovului vor face colegilor români o primire grandioasă. La gară oficerii români vor fi primiți cu mari sărbătoriri din partea unei delegațiuni a corului oficeresc local. În oarașul lor se va da la hotel „Europa“ un mare banchet, ear' seara va avea loc o serată dansantă. A doua zi, atât oficerii dela infanterie, cât și cei dela artilerie și cavalerie vor da separat sărbări în cinstea colegilor români, cari vor lua dejunul la masa oficerilor regimentului de infanterie 50. După amezai oaspeții români se vor reîntoarce la Ploști.

Atentatul contra regelui grecese. Din Atena se depeșează cu datul de ieri (28 Febr. n.) următoarele amănunte despre atentatul ce s'a încercat asupra regelui Greciei: Când au răsunat primele puscături, regele s'a ridicat cu sânge rece, ca să apere pe principesa Maria, care ședea lângă el. — Din prilejul norocoasei salvări a regelui, în toate bisericile din Atena s'au ținut servicii divine de mulțumită. — Palatul regal e perpetuu încunjurat de mulțime mare, care mereu aclamează pe rege. Ziarele își exprimă fără excepție indignarea față de atentat. — Poliția se zice a fi deja pe urma atentatorilor.

Băi de aur din Ardeal — cumpărate de Englezii. Usul dintre cele mai mari instituite ale pieței de băi de aur din Londra, „Exploration Company“, a cumpărat în vremea din urmă mai multe băi de aur din Ardeal. O parte însemnată a minelor de aur dela Oriscior (com. Hunedoarei) s'au în proprietatea acestei societăți, astfel Căreata, Valea-Arieșului, St.-George, Paltin, etc. Specialiștii numitei societăți au petrecut astă-toamnă mai multă vreme în țeară pentru a studia referințele și plănuiesc a face întreprinderi în stil mare.

Zola — „domnu Tolă“. Epoca publică următoarea știre nostimă: Acum câteva zile, un senator, mare proprietar în Moldova, invită pe un Ovrei să-l plătească o vechă datorie. Ovreul foarte umilit, cere proprietarului să-l amine cu vre-o două-trei zile. — Chiar ieri am dat, — zicea Ovreul, — toți banii pe cari îi aveam pentru domnul Tolă. — Cine-i domnul Tolă? — E un om mare care suferă pentru noi, Ovrei, acum la Paris. — Și cine l'a cerut banii pentru domnu Tolă? — Un domn din București, care lucrează la o mare bancă. Îl chiamă Kohn. Ovreul a mai spus, că acest Kohn a colectat dela toți Ovrii încuți câte 1—20

lei, și a cutierat în acest scop mai multe orașe din Moldova. Proprietarul, bănuind că acel Kohn care face colecte pentru domnu Tolă, nu poate fi decât un escroc, a denunțat cazul autorităților. Autoritățile caută acum pe individul cu pricina lui „domnu Tolă“. Și escrocii au început să se folosească de Zola!

Barbaria unui gendarm ungur. Foile din București scriu, că prefectura județului Mehedinți a comunicat ministrului român de interne un fapt de o extremă gravitate. Eată amănuntele: Acum câteva zile, un gendarm ungur, care mergea pe linia de frontieră la punctul Câmpul Terovățului, a întâlnit un copil de 14 ani, anume Petre Foamete, din Verciorova, și l'a luat la bătaie, sub pretext că-l găsise pe linie. Un țăran, Mihai răsneanu, care se găsea pe teritoriul român, văzând că gendarmul ungur nu lăsa din mâni pe bietul copil, intervine, rugându-l să nu-l mai bată. Ungurul infuriat de această intervenție, fără a da vre-un răspuns trage cu pușca în nenorocitul țăran. Glonțul, perforându-i chimirul cu care era încins, s'a înfipt în corp. Afându-se despre această oribilă crimă, sub-prefectul s'a transportat la fața locului, unde a găsit pe Preșneanu aproape fără viață. Transportându-l la spitalul județean, victima gendarmului ungur a încetat din viață după câteva ore.

Oradea — nu va vedea pe împăratul Wilhelm! Se ventilase mai de mult știrea, că din incidentul iubileului de 100 de ani al reg. de hahari nr. 7, staționat în Oradea-mare, regiment care poartă numele împăratului Wilhelm II, acesta va lua parte în persoană la sărbarea iubiliară a regimentului. S'a mai fost zis, că împăratul Wilhelm va fi oaspele Monarhului nostru la marile manevre din anul acesta. Acum foile ungurești relatează cu părere de rău, că împăratul Wilhelm nu va veni la vară în Ungaria. Astfel faimoasa „Grosswarden“ nu va avea norocul să vadă pe împăratul german!

O explozie grozavă s'a întâmplat zilele acestea la Băicoiu, în România. S'au trei morți și mai mulți răniți. Prefectul din Ploști a telegrafat ministrului român de interne următoarele amănunte asupra catastrofei: La intrarea în comuna Băicoiu se află două puturi de petrol de o adâncime de peste 400 de metri. De câteva zile aceste două puturi dădeau o cantitate enormă de păcură. Un lucrător trecând pe lângă puturi și aprinzând o țigară a aruncat din nebagare de seamă chibritul arzând lângă un put. În acel moment însă raze bogate de păcură se asvirlie în sus și se face o explozie teribilă și imediat vre-o patru case din vecinătate iau foc. Vre-o 9 persoane au fost grav rănite, dintre cari trei au încetat din viață a doua zi. Cum însă puturile continuau să ardă, prefectul a chemat imediat în ajutor pompierii din Ploști, cari abia a treia zi au izbutit să stingă focul, care amenința statul întreg. Pagubele companiei olandeze, care exploatează puturile, se urcă la vre-o 150.000 lei. Puturile de petrol sunt de altfel proprietatea dlui general Călinescu.

Rector — desconsiderat de un student. La universitatea din Innsbruck s'a petrecut zilele acestea o scenă, care ilustrează viața violența mișcărilor naționaliste ale studenției germane. Era promoție de doctor; între candidați se afla și un tânăr german din Brünn, Otto Rudl. Când acesta a depus jurământul de doctor, rectorul Dr. Wieser, urmând prescripțiilor ceremonialei înfățișat, a întins candidatului mâna, cu cuvintele: „Te recunosc de doctor“. — Dar' Rudl și-a pus mâinile la spate și mănios a răspuns: „D-tale nu l'a dat mâna, de rector, pentru că d-ta l'imi prigonești naționalitatea!“ Casul a făcut penibilă impresie între profesori și se crede, că va avea urmări.

Oficeri — cărțași. La tribunalul din Hamovser se va judeca în curând un senzațional proces, în care s'au acuzat mai mulți cărțași. Se afirmă, că între cei compromiși vor fi mulți oficeri. Numele acuzărilor se țin deocamdată în secret. Dar' o arestare s'a făcut deja; arestatul e un anumit Löwenstein, cărțaș de profesie și... Jidov!

Știră măruntă. Un atentat s'a încercat zilele acestea asupra agentului consular austro-ungar Natalie Bargigii din Mytilene (Turcia); două focuri de revolver s'au slobozit asupra-i, dar' n'au nimerit; atentatorul a scăpat; autoritățile turcești afirmă, că atentatul e opera unei uri personale.

La Salamașca vre-o 3000 de lucrători flămânzi au făcut demonstrații violente, cerând pâine; au spart câteva uagazii de bucate dela gară și au despotat mulțime de saci.

La Petersburg un diplomat, Ventura, secretarul ambasadei portugheze, s'a sinucis, pentru-că o damă, cu care avusese relații, l'a părăsit.

La Madrid se va ridica pe cea mai frumoasă piață o statuie lui Canovas, asasinat prim-ministru al Spaniei; colecta întreprinsă în acest scop a avut un succes atât de excelent, că suma necesară s'a adunat deja.

VIEAȚA SOCIALĂ.

De sfîrșitul carnavalului.

Cluj, 27 Februarie n.

Tinerimea universitară de aici ca în toți anii și acum, la amurgul carnavalului, a ținut să aranjeze o serată literară-musicală, ca astfel stringînd mai tare legăturile de colegialitate și prietenească dragoste ce trebuie ca să-i unească și procurînd câteva ore de adevărată plăcere sufletească numărului public românesc, să dea totodată dovadă despre iubirea și rivala lor.

Țin însăși de toate să amintesc și mulțumesc îndeeși amabilelor d-șoare Ecaterina Pop (Cluj) și Polixena Mesaroș (Turda), cari cu binevoitorul și minunatul lor concurs au contribuit îndeeși și în mod așa excelent, la buna reușită a seratei. Eată aici programul seratei musicale:

a) L. Tempea: „Vino-n codru!“ (N. Eminescu), cor bărb., executat de corul tinerimei.

b) I. Vidu: „Vino Lele!“ cor. bărb., executat de corul tinerimei.

Ch. Beriot: „6-me Air varie“, solo în violină, executat de dl stud. jur. Ioan Mesaroș, acompaniat la pian de d-șoara Polixena Mesaroș.

„Moartea lui Fulger“, poezie de G. Coșbuc, predată de dl stud. jur. G. Repede.

F. Mendelssohn Bartholdy: „Rondo capriccioso“, executat la pian de d-șoara Ecaterina Pop.

V. Alexandri: „Haimana“, canțonetă comică, predată de dl stud. med. Traian Săciu.

„Airs nationaux“, cântată de d-șoara Virginia Gall.

Ch. Dancila: „Simphonie pour deux violons“, duet, executat de d-nii stud. jur. A. Simonescu și V. Pop.

a) L. Tempea: „Doină populară“, cor. bărb., executat de corul tinerimei;

b) T. cav. de Flondor: „Măndrușă dela munte“, cor bărb., executat de corul tinerimei.

Toate punctele au reușit de tot bine și chiar împrejurarea aceasta mă îndeamnă ca să fac despre ele amintire și în special. Punctul prim a fost nu numai o vie dovadă despre adevăratul talent de muzic-compositor al dlui L. Tempea, ci totodată a și dovedit ce poate face un cor — fie chiar și din puține persoane compus — dacă are un conducător harnic și pricepător de lucru.

O bună impresie a lăsat și punctul 2 din program, executat de dl stud. jur. I. Mesaroș, care l'a arătat și de astă-dată publicului ca pe un virtuos în manevra arcului, ear' punctuositatea, precizia și dibăcia cu care gentila d-șoară Polixena Mesaroș, a știut să acompanieze la pian a stors vîi și prelungite aplauze. Dl G. Repede în „Moartea lui Fulger“ s'a arătat ca un pricepător în arta declamatorie, făcându-se talmăciul fidel al sentimentelor ce transpiră din frumoasa poezie a lui Coșbuc.

Minunat executat a fost „Rondo capriccioso“ de amabila d-șoară Ecaterina Pop, care și de astă-dată a binevoit să primească un punct din serata musicală-literară a tinerimei. Precizia minunată și măiestria deservită cu care a știut să cânte la pian, pătrunzînd inimile tuturor, s'au nota artiștii îndemnării a d-șoarei Ecaterina Pop. Aplauze frenetice au fost răspunsul publicului în cântat.

Dl stud. med. Fr. Săciu, asemenea a dovedit mult spirit în talmăcirea canțonetei comice „Haimana“, și aceasta s'a arătat cu atât mai mult, cu cât bucata în sine nu e așa mult comică în raport cu altele ale lui Alexandri. Punctul al 6-lea a rămas afară, spre regretul tuturor, din pricina că amabila d-șoară Virginia Gall, a fost împedecată ca să iasă parte.

D-nii A. Simonescu și V. Pop, în piesa „Simphonie pour deux violons“ s'au arătat din nou de măiestri în violină; ușurința și dexteritatea cu care făceau să luncze arcurile lor peste strune scoțînd așa plăcut armonicele note ale cântărei o dovedesc aceasta în deajuns. Programul l'a facheiat asemenea corul tinerimei universitare, cîntînd în mod excelent bucițele programului. Ear' vîile și dese aplauzele publicului l'au făcut ca să mai cânte încă și alte doine — cîntece populare — afară de program.

A fost o seară de tot plăcută, care ne-a lăsat tuturor în suflet suveniruri dulci. Pe lângă succesul acesta splendid moral nu a lipsit nici cel material.

A urmat dansul, animat și cu multă veselie. În pauză o plăcută și deosebită impresiune a făcut muzica care și-a început cântarea prin frumosul imn național „Deșteaptă-te Române“. Aplauze frenetice și prelungite au răsunat în ambele sale de mîncare. Apoi felurite cântări au înveselit publicul.

După pauză a urmat dansul animat până în faptil zilei.

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“

Partea a doua ne arată cum se calcu-
lăm interesele pe ani, luni și zile, lămurind
formulele dezvoltate cu rezolvarea mai mul-

Astfel *Moda ilustrată* concurează cu succes în toate prilejurile cu jurnalele de modă străine, și credem că de azi încolo damele române nici nu se vor abona la alt jurnal de modă, decât la *Moda ilustrată*. A se adresa la administrația ziarului, în București, Pașagiu Maca.

pesta, volagiori.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Balteș.
Proprietar: Pentru Tipografia[®] societate pe

actuari: V. H. Dressenandt.

„BOCȘANA“

INSTITUT DE ECONOMII ȘI CREDIT, CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN BOCȘA-MONTANĂ.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de economii și credit, ca societate pe acții „Bocșana“, se invită prin aceasta în virtutea §. 14 din statute la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține Duminică, în 28 Martie st. n., la 3 ore p. m., în sala hotelului la „Vulturul de aur“ din loc.

Obiecte:

1. Raportul direcțiunii și comitetului de supraveghere.
2. Stabilirea bilanțului și absolutului.
3. Decidere asupra profitului curat.
4. Alegerea membrilor direcțiunii și comitetului de supraveghere; satorirea salariului directorului executiv.
5. Exmiterea unor acționari pentru verificarea procesului verbal.
6. Diverse propuneri.

Domnii acționari cari voesc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, în sensul §. 16 din statute sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență înainte de ținerea adunării la cassa institutului.

Bocșă-montană, 16 Februarie 1898.

[668] 1-1

Direcțiunea.

A II-a încheiere a conturilor cu 31 Decembrie 1897.

Activa.	Contul bilanțului.		Pasiva.		
Cassa în numerar	2513	67	Capital de acții	50000	—
Cambii escomptate	112315	92	Depuneri	50783	38
Imprumuturi ipotecare	9663	—	Fond de rezervă	2065	32
Credite camb. cu acop. hipot.	1880	—	Reescompt	19055	—
Mobiliar	fl. 766.25		Interese transitorii	1595	14
10% amortisare	n 76.63	689	Profit curat	5187	79
Spese de fondare	fl. 287.89				
20% amortisare	n 57.53	230			
Anticipațiuni		31			
Spese de protest		28			
Interese de reescompt anticipate		80			
Rate restante din cap. de acțiuni		46			
		70			
		109			
		11			
		1210			
		—			
	128686	63		128686	63
Debit.	Contul profit și pierderi.		Credit.		
Interese:			Interese:		
la depuneri	fl. 2923.51		de escompt	fl. 9178.56	
de reescompt	n 561.37	3484	dela imprumuturi hipot.	n 654.03	
Spese:			dela cred. camb. cu acop. hip.	n 154.08	
Salare	fl. 1438.65		de cont-curent	n 23.31	
Tipărituri	n 75.24		de întârziere la acții	n 66.08	
Chirie	n 240. —		de Lombard	n —.69	10077
Spese de cancelarie	n 138.91		Provițiuni		25
Porto	n 35. —	1927	Profit transpus din anul 1896		980
Contribuție:		80	Diverse		38
Dare erarială și comunală	fl. 541.47				806
10% pentru inter. la depuneri	n 130.86				24
Competență de timbru	n 80.54	752			
Amortisare:					
10% amortisare din mobilier	fl. 76.63				
20% „spese de fondare”	n 57.53	134			
Binefaceri		21			
Remunerațiuni		6			
Profit curat		100			
		5187			
		79			
	11593	55		11593	55

Bocșă-montană, în 31 Decembrie 1897.

Simeon Jivoinoviciu m. p.,

cassier.

Maxim Popoviciu m. p.,

director executiv.

Axentie Murășan m. p.,

comptabil.

Membrii direcțiunii:

Alexandru Costean m. p. Dr. Petru Borlovan m. p. Petru Ieremie m. p. Demetriu Pruneș m. p.

George Crăciun m. p. Swetozar Staitis m. p. Serafin Jurca m. p.

Daniel Ancilă m. p. Toma Soare m. p. Ioan Țeran m. p. Iosif Jurca m. p.

Subsemnatul comitet, confruntând conturile prezente cu registrele principale și auxiliare le-am aflat în regulă.

Dr. Aurel Oprea m. p. George Nicolaeviciu m. p. Nicolau Vulpe m. p. Trifon T. Babeșiu m. p.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl. Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Publicațiune.

Un silvicultor român cu experiență și cu practică în serviciul statului sau pe vr'un domeniu particular, poate găsi ocupațiune imediat pe domeniile dlui G. Gr. Cantacuzino, fost președinte al senatului României. [611] 5-5

Doritorii de a ocupa acest post se trimită pe adresa dlui G. Gr. Cantacuzino, București, Calea Victoriei nr. 167 următoarele acte:

- a) diploma de absolvire a unei școli speciale de silvicultură;
- b) certificat că a servit la stat sau pe vr'un domeniu particular;
- c) atestat de bună purtare;
- d) știință de carte românească.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

Călimdarul „Lumea Ilustrată“
pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articoli istorici-politici

de
Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articoli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA
DUREREI

care foarte potrivit s'ar pute numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai află de vânzare decât în număr restrins de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă 1 fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

An eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de
George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4. — numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2. —, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11. — numai cu fl. 6.50 — șase florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

Ultima sortire a loteriei de clasă priv. reg. ung.!

!Sortire continuativă!

Dela 9 Martie până la 6 Aprilie 1898.

Cel mai mare câștig în cas norocoas

1,000.000

(Un milion coroane).

1 câștig	600.000	600.000
1 principal	400.000	400.000
1 „à	200.000	200.000
1 „à	100.000	100.000
1 „à	60.000	60.000
1 „à	40.000	40.000
2 „à	30.000	60.000
3 „à	20.000	60.000
20 „à	10.000	200.000
50 „à	5.000	250.000
400 „à	2.000	800.000
720 „à	1.000	720.000
1.000 „à	500	500.000
27.800 „à	200	5.560.000
30.000 câștiguri și premii	607.950.000	

80.000 de numeri cu noroc.

Suma câștigurilor 30.000.

Trimite losuri, cât timp vor mai fi, contratrimiterei înainte a prețului.

Casa de bancă Hecht
(Hecht Bankhaus).

Budapesta, Franziscanus-ter 6.

Prețul losurilor: $\frac{1}{2}$ 80 fl. $\frac{1}{4}$ 40 fl. $\frac{1}{8}$ 20 fl. $\frac{1}{16}$ 10 fl.

Afle p. t. public, că la banca mai sus numită s'a cumpărat losul 1317, care la 4 Ianuarie 1898 a câștigat 70.000 coroane și alte losuri cu câștiguri principale mai mici. [657] 2-2

Vestite

Sămânțuri de flori și legumi

ale lui

Mauthner

în

pachete închise, legal garantate

cu marca de apărare împotriva

„Ursul“

se pot căpăta în toate

băcăniile și ferăriile

mai mari. [377] 12-17

NB. Numai pentru pachetele închise, provăzute cu figura ursului și signate cu numele Mauthner, cum arată figura alăturată, la firma Edmund Mauthner în Budapesta, strada Andrássy 23, garanție deplină pentru sămânțuri proaspete și veritabile.

Export de stofe numai pentru privați.

O bucată de 3.10 metri,
din care ese un rînd
întreg de haine băr-
bătești costă numai

fl. 3.10 stofă de lână bună
fl. 4.80 stofă de lână bună
fl. 7.50 stofă de lână fină
fl. 8.70 stofă de lână fină
fl. 10.50 stofă de lână cea mai fină
fl. 12.40 stofă de lână engleză
fl. 13.95 stofă din kamgarn

lână
curată de
oaie.

O bucată pentru un rînd de haine negre de salon 10 fl.

Stofe pentru pardesiu dela 3.25 metru în sus; loden în răpitoare colorii, 1 bucată 6—9.95 fl.; Peruvienne și Doskings, stofe de talar pentru oficiali de stat, tren, judecătorești. Kamgarn foarte fin și Cheviots, precum și stofe de uniformă pentru finanți și gendarmi, etc. etc., spedează cu prețurile de fabrică.

Depozitul de fabrică de stofe, prea cunoscut ca reală și solidă

Kiesel-Amhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.

În atențiune! P. T. publicul se face atent cu deosebire, că la comandarea directă a stofelor e cu mult mai ieftină, decât cumpărându-le dela comercianți. Firma Kiesel-Amhof în Brünn trimite toate stofele pentru prețuri cu adevărat de fabrică, fără socoteală de rabat. [593] 3-24

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.